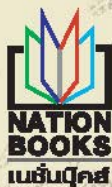

film's moment of truth

เล่าขานหนึ่งของบทเรียนลูกผู้ชาย

ฟิล์ม : ธีรภูมิ โตคงทรัพย์

พิมพ์ครั้งแรก ธันวาคม 2553 ราคา 125 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

รัฐภูมิ โตคงทรัพย์

Film's moment of truth... กรุงเทพฯ : เนชั่นบุ๊คส์, 2553. 128 หน้า.

1. รัฐภูมิ โตคงทรัพย์, 2527- 2. นักแสดง I. ชื่อเรื่อง.

927.9143

ISBN 978-616-515-102-3

ประธานที่ปรึกษา

ที่ปรึกษา

ประธานกรรมการบริษัท

กรรมการผู้อำนวยการ

กรรมการผู้จัดการ

ผู้จัดการกองบรรณาธิการอาวุโส

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้เรียบเรียง

ปก/รูปเล่ม

กราฟิก

อำนวยการจัดทำ

ดร. วงศ์ศิริ สังขวาตี๋ มียาจิ

อำนวยการจัดทำ

เกษรี กาญจนะวณิชย์

ดร. นันทพร วงษ์เชษฐา

วิจิตร ทรัพย์รัตน์

จิราวรรณ นันทพงษ์

ปริม อรุณนา

เดชา กิจพัฒน์กัญญา

กฤษณา แก้วประเสริฐ

วราพร เสริมธนะพัฒน์กุล

ศิริเทพ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ฐานันท์รัตน์ จันทร์น้อม, จารุวรรณ นาคบำรุง

เพชร เนตรพระวงศ์

สุภาพร แซ่ลือ

นันทวัน อรุณนิมิตกุล

ผู้จัดการฝ่ายการตลาดและฝ่ายขาย

ฝ่ายขาย

เจ้าหน้าที่ประสานงานขาย

ฝ่ายการตลาด

สำนักงาน เลขที่ 1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2338-3694-6 โทรสาร 0-2338-3986, www.nationbook.com

พิมพ์ที่ บริษัท เนชั่น พรินต์ เซอร์วิส จำกัด 167/5 หมู่ 4 ถนนบางนา-ตราด กม. 29.5 ตำบลบางป่อ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ 10560 โทรศัพท์ 0-2313-4411-4 โทรสาร 0-2313-4415

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีอีเอ็ดเคชั่น จำกัด (มหาชน) อาคารเมททีทาวเวอร์ ชั้นที่ 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทรศัพท์ 0-2739-8222, 0-2739-8000 โทรสาร 0-2739-8356-9, www.se-ed.com

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2553 โดยบริษัท เนชั่น อินเทอร์เน็ต เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่จําเป็นรูปแบบหรือวิธีการ
ด้วยการะบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการใดโดยไม่ได้ขออนุญาต

หากพบหนังสือมีปัญหาน้ำติด หน้าดลပ် หน้าจั่ว หรือหน้าหาย สามารถขอเปลี่ยนใหม่ได้จากร้านที่ท่านซื้อ
หรือติดต่อสำนักพิมพ์ โทรศัพท์ 0-2338-3694-6

ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
หนังสือพิมพ์ เนชั่นบุ๊คส์

รายได้ส่วนหนึ่งของนายรัฐภูมิ โตคงทรัพย์ ที่ได้จากการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้
มอบให้กับกองทุนโรคมะเร็งในเด็ก ในพระอุปถัมภ์ของ
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ

สารบัญ

รัฐภูมิคือใคร	12
โกอินเตอร์	30
คนเป็นผีสาม	38
รักเป็นสิ่งสวยงาม	50
เพชรรัก	60
สิ่งที่ได้จากการอยู่คนเดียว	72
ธรรมชาติใจ	84
โลกไม่มีวันหยุดหมุน	94
ข้อความจาก FilmFamily	115
ข้อความจาก Film - Rattapoom Tokongsup	119

นี่อาจเป็นเรื่องเดียว

ในช่วงเวลาที่จะทำให้ผมอมยิ้มได้เสมอ เมื่อย้อนรอยเท้าก้าวถอยหลังกลับไปยัง

จุดเริ่มต้นของตัวเอง
.... ”

01

ผมเกิดที่สระบุรีครับ ก่อนจะมีผม พี่
แม่ และพี่แอร์ พี่ชายเพียงคนเดียว
มีวิถีความเป็นอยู่สุขสบาย พี่เป็น
เจ้าของธุรกิจขายเครื่องปรับอากาศ

กิจการรุ่งเรืองจนได้ต่อยอดทำธุรกิจบ้านจัดสรร
พอผมอายุได้สองขวบก็เข้าสู่ยุคฟองสบู่แตก ปี
มีปัญหาเรื่องธุรกิจถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย
ครอบครัวเราต้องย้ายบ้านหนีไปอยู่ที่เชียงใหม่
จนผมอายุห้าขวบ ปีกับแม่ก็ตัดสินใจย้ายครอบครัว
เข้ามาทำมาหากินที่กรุงเทพฯ

ตอนมาอยู่กรุงเทพฯ ใหม่ ๆ พวกเรา
ต้องเช่าบ้านอยู่ที่ซอยประชาอุทิศย่านห้วยขวาง
ป๊าใช้เงินเก็บลงทุนเปิดร้านขายและซ่อมเครื่อง
ปรับอากาศ ส่วนแม่ก็เปิดร้านเสริมสวยช่วย
หาเงินอีกแรง ฐานะการเงินก็เริ่มขยับขยาย จน
ป๊าสถาปนาซื้อบ้านเป็นของเราเองตอนผมอายุ
เก้าขวบ และก็เป็นที่ผมใช้ชีวิตอยู่มาจนถึง
ทุกวันนี้

แต่ด้วยความที่ทั้งป้าและแม่มีรกรากอยู่ที่จังหวัดสระบุรีทั้งคู่ ทุกปีเดือนพฤษภาคมจึงต้องกลับไปอยู่กับยายและน้า หรือไม่กี่ปีน้าอาตามากับอาทอง ยายเป็นคนเข้มงวดมาก บังคับให้สวดมนต์ก่อนเข้านอน สอนให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ ป้ากับแม่ชอบตระเวนขับรถพาไปไหว้พระ แต่ผมก็ยังจับลูกออดมาเผาไฟเล่น จับมือกับพี่ชายร่วมก่อคดีใหม่ๆ ให้แม่คอยตีสด สวดยันอยู่ตลอด แต่แม่ก็ไม่เคยย่อท้อที่จะพูดฝังหัวลูกชายสองคนอยู่ตลอดว่า “ทุกชีวิตมีญาติ มีผู้คอยเลี้ยงดูและรอคอยเขาอยู่ทั้งนั้น”

จนกระทั่งวันหนึ่ง น้ำที่ผมรักมากประสบอุบัติเหตุขับรถชนกับรถสิบล้อ เหล็กพุ่งมาเสียบร่างเสียชีวิตทันที ผมร้องไห้ปานขาดใจตาย แล้วก่อนจะอื่นเลือกหนึ่งก็สะกิดใจว่า “ชีวิตที่เคยถูกเราทำร้าย ก็ไม่เคยได้คืนกลับมาเหมือนกัน” ซึ่งนั่นทำให้ผมเริ่มเห็นชีวิตอื่นมีค่ามีความหมายไม่แตกต่างกัน

.....

ตอนอายุเจ็ดแปดขวบ ผมเคยตอบผู้ใหญ่ว่า “โตขึ้นอยากเป็นหมอ” จะได้มารักษาป้ากับแม่ ให้ทั้งสองคนอยู่กับเราไปนานๆ ซึ่งถ้าให้ย้อนกลับไปอธิบายตอนที่เป็นผู้ใหญ่แบบนี้ ความอยากเป็นหมอมองผุดมาจากสมองส่วนที่รักและผูกพันกับครอบครัวเอามากๆ ล้วนๆ เพราะเกรดผมเริ่มไม่สวยตั้งแต่ขึ้นชั้นป.2 แล้ว ส่วนสิ่งที่ถนัดคือ ความซนเป็นทมิฬ คือ เชื้อแม่เพียงคนเดียวเท่านั้น ถึงขั้นยอมปิ่นรั้วโรงเรียนอนุบาล เพราะอยากกลับบ้านไปหาแม่ รัฐภูมิก็เคยทำมาแล้ว!

ผมผูกพันกับแม่มาจริงๆ ครับ คงเพราะเห็นความลำบากของแม่มาตั้งแต่เด็ก แต่ถึงแม้จะลำบากแค่ไหน แม่ก็ยังดูแลผมเป็นอย่างดี วันหนึ่งแม่เปิดร้านพามาผมไปเดินเล่นที่โรบินสัน รัชดา เราสองคนเดินจูงมือตากแอร์เย็นๆ เบื้องหน้ามีไทยมุงกลุ่มย่อยๆ ผมสะกิดถามแม่ว่าเราทำอะไรกัน แม่บอกว่าตรงนั้นมีดารากำลังยืนแจกลายเซ็น ผมไม่รู้ว่าดาราคืออะไร เสี่ยงกรี๊ดของสาวๆ ท่าที่ชื่นชมรักใคร่ที่เห็นอยู่ตรงหน้าทำให้ผมถามแม่ว่า

“ฟิล์มจะเป็นดาราบ้างได้หรือเปล่าแม่”

แม่หันมามองเด็กเก๋ๆ ขอบ ตัวดำ ฟันเหยิน พลางขยี้หัวเกรียนๆ แล้วพูดไปหัวเราะไปว่า

“ได้สิ ใครๆ ก็เป็นดาราได้ทั้งนั้นแหละ”

แล้วเราสองคนแม่ลูกก็เดินจูงมือไปซื้อของเล่นด้วยกัน ตอนนั้นแม่คงไม่คิดว่าผมพูดจริง แล้วแม่ก็ไม่รู้ว่า นั่นคือความฝันครั้งใหม่ที่ฝังอยู่ในใจของเด็กคนนั้น

ผมเริ่มดูทีวี ร้องเพลงเลียนแบบโฆษณา ใช้กล่องลังใส่แอร์ที่บ้านมาต่อกันเป็นเวที อารมณ์รักการแสดงเพื่อแม่ไปถึงฟี่แอร์ด้วย แต่ฟี่ชายของผมจะถนัดเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ คอยแต่งเนื้อร้อง เขียนบทพูด รัฐภูมิอยู่เบื้องหน้า จะเป็นผู้คอยอาสาทำทุกอย่าง และจากความกล้าแสดงออกก็ต่อยอดให้ผมกลายเป็นนักกิจกรรม เล่นกีฬา เป็นนักวอลเลย์บอลตัวโรงเรียน อาสาเป็นตัวแทนแข่งหมากรุก แสดงตลกวันงานปีใหม่ สนุกกับชีวิตวัยรุ่นกับเพื่อนฝูง เฮไหนไปกัน เป็นหัวหน้าห้องเรียน เป็นหัวใจนอกห้อง ชีวิตไม่มีอะไรให้คิดมากไปกว่านี้

จนมาถึงวันสำคัญอีกวันหนึ่งของชีวิต!

วันนั้นผมรับบทบาทเป็นหวัชบวณพากันเพื่อนไปเดินเล่นที่ห้างอิมพีเรียลเวิลด์ลาดพร้าว ซึ่งเด็กหวัชขวางอย่างพวกเราจัดว่าที่นี่ไม่ใช่ถิ่นแก๊งวัยรุ่นเจ้าของพื้นที่จึงไม่ค่อยชอบใจกับการมาเยือน เลยเถิดถึงขั้นมีเรื่องชกต่อยกันอูตลุดอยู่หน้าทางเข้า ใครๆ ต่างพากันหันมามองนักเรียนยกพวกตีกันแบบเอือมๆ จังหวะที่ผมกับเพื่อนๆ กำลังวิ่งหนีมีดดาบเล่มยาวเกือบเท่าแขน มีพี่ผู้ชายร่างสันทัด วิ่งตามมาเยินนามบัตรให้พร้อมกำชับว่าให้ผมติดต่อกลับไปให้ได้ จะมีงานในวงการให้ทำ วันรุ่งขึ้นผมก็เข้าไปถ่ายรูปร่วมกับพี่เขาแล้วรีบกลับมาเล่าให้แม่ฟัง แต่ครั้งนี้แม่กลับไม่สนับสนุน ยืนยันว่าให้ตั้งใจเรียนอย่างเดียวจะดีกว่า

แต่เมื่อใจมันรักเข้าแล้ว ผมจึงยังแอบไปถ่ายรูปร่วมโมเดลลิงอีกหลายเจ้า ซึ่งก็ไม่เคยได้ข่าวดี มีบ้างที่ส่งงานตัวประกอบมาให้ลองไปแคสตั้ง จนแล้วจนรอดก็ไม่เคยได้งานโดนๆ ลักครั้ง ซึ่งผมก็ไม่ท้อแต่ขอกลับมาตั้งหลัก มองหาจุดด้อยของตัวเอง

ทบทวนเสีย-ต้องโกนหนวดโกนเคราทุกวัน

เป็นไปสวย ขอเงินแม่ไปตัดเป็นตักว่า

ช่วงเรียนม.ปลาย งานเริ่มเข้ามาประปราย แต่ก็ยังไม่พ้นตัวประกอบหลังจาก ออกทีวีแค่เจ็ดding หนู บางครั้งไปแล้วไม่ได้เงิน ถูกหลอกลวงสารพัด จนแม่ต้องปลอบใจ ด้วยการดันหลังให้ผมกลับเข้าไปตั้งหน้าตั้งตาเรียนอีกครั้ง ให้กำลังใจว่า ถ้าเอ็นท์ฯ ติดคณะนิติศาสตร์ ผมก็จะได้ทำงานในวงการบันเทิงเหมือนกัน

ขณะกำลังเดินทางไปเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสอนภาษาในซอยลาดพร้าว 101 มีผู้ชายหน้าเข้มหนวดเคราหนาครึ้ม เดินเข้ามาคุยด้วย เขาพูดจาขัดถ้อยขัดคำ แสดงถึงความเป็นคนมั่นใจเกินร้อย บอกว่า สนใจอยากชวนไปเล่นหนังเรื่อง “บูมบาลังก้า ตีลังกาเชียร์” !!??

ผมเองก็เจอแบบนี้มาไม่น้อย จึงพูดชัดเจนกลับไปทันทีว่า “ชื่อหนังของพี่นี่ฟังดูแปลกๆ นะ หลอกกันหรือเปล่าครับพี่” พี่เคราเข้มสวนกลับทันควันด้วยน้ำเสียงปนขำๆ ว่า “ไม่รู้จักเขาจริงๆ หรือ แถมถือให้ผมไปทดสอบหน้ากล้องให้ได้ และพอเพื่อนๆ เห็นว่าเจ้าของนามบัตรใบนั้นชื่อ ‘พจน์ อานนท์’ เสียงเชียร์กระหึ่มให้ผมเดินตามความฝันของตัวเองอีกครั้ง ก็ประสานขึ้นพร้อมๆ กัน

แม้จะไม่ถึงขั้นตีลังกาเชียร์ตามชื่อหนัง(ซึ่งต่อมาก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น ว้ายบัม...เชียร์กระหึ่มโลก) แต่แรงเชียร์ของคนรอบข้างก็เป็นแรงผลักดันสำคัญให้ผมได้เข้าวงการอย่างที่ฝันไว้ลึกๆ พี่พจน์ต้อนรับผู้เข้าสู่วงการ

รายล่าสุดด้วยคอร์สการแสดง บวกคอร์สเต้นแบบแอควานซ์ จากบท
กะเทยดัดฟัน ตัวอมกๆ ซีดๆ ที่ได้รับมอบหมายแต่แรก ก็เปลี่ยนเป็น
บทบาทหนึ่งในสมาชิกรักบี้ ซึ่งแม้จะไม่ใช่ตัวเด่น แต่ตัวประกอบครั้งนี้
กลับทำให้ผมรู้สึกมีศักดิ์ศรีกว่าครั้งที่ผ่านๆ มาอย่างบอกไม่ถูก

แล้วจากวันนั้น ชีวิตของผมก็เริ่มเปลี่ยนไป

.....

จะว่าไปแล้ว การเป็นผมในวันนี้ ดูจะเป็นเรื่องไกลเกินฝันอยู่
ไม่น้อย อาจกล่าวได้ว่า เหตุที่มาถึงจุดนี้ เพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งคอยหนุน
หลังผมอยู่แบบเงียบๆ ... ก็เป็นไปได้

ผมได้ถ่ายแฟชันกับ ‘แอนนิต้า’ นักร้องสาวค่ายคู่แข่งสุดฮอต
ในขณะนั้น เพราะนายแบบคนดังที่ต้องมาร่วมช็อตเกิดต้องเสียกะทันหัน
ซึ่งบังเอิญว่าพี่พจน์และพี่หนึ่ง (ศิริพงษ์ เอกอาวุธ) ซึ่งเป็นบก.แฟชันของ
นิตยสารเธอกับฉันในขณะนั้น เหลือบมาเห็นผมที่กำลังเดินเข้าออฟฟิศ
เพื่อมารับเงินค่าตัวจากบทบาทตัวประกอบ

ผมได้แจ้งเกิดบนปกเธอกับฉัน เพราะผลงานแฟชันเซตที่ถ่ายคู่
กับแอนนิต้า มีผู้อ่านส่งจดหมายมาที่กองบรรณาธิการมากเป็น
ประวัติการณ์เพื่อถามว่า ผู้ชายหน้าตาเหมือนญี่ปุ่นคนนี้เป็นใคร

เริ่มเข้าใจคำว่า ‘โลกมายา’ ...โลกที่ผมสามารถเปลี่ยนตัวเอง
ให้เป็นอะไรได้ตั้งหลายอย่าง

นายแบบบนแคทวอลสักกร

พระเอกมือสก็อตโอ

พิธีกรรายการวัยรุ่น

พระเซ็นเตอร์ภาพยนตร์โฆษณา

พร้อมงานโบว์ตัว ทำให้มีคนรู้จักไปทั่วประเทศ

โอกาสทยอยเข้ามาสู่ผมเป็นระยะอย่างมีจังหวะขึ้นเชิง จนเคย
ปล่อยเอ่ยคำขอบคุณอยู่คนเดียวเงียบๆ ทุกสิ่งรอบตัวดีขึ้นทันตา ป้า แม่
พี่ชาย มีความสุขไปกับความสำเร็จของผม และที่สำคัญ ผมได้มีโอกาส
เซ็นสัญญาถ่ายค่ายอาร์เอส เพื่อที่จะเป็นศิลปิน...ความฝันอันสูงสุดที่ผม
เคยพร่ำบอกกับพี่พจน์ไม่รู้กี่สิบกี่ร้อยครั้ง

.....

ผมกับแม่เดินมาถึงอาคารหลังใหญ่ในซอยลาดพร้าว 15
เสียฮ้านนั่งร่วมวงคุยด้วย หัวข้อเรื่องการเซ็นสัญญาเริ่มต้นขึ้นแบบ
ตรงไปตรงมา เหมือนเป็นคนที่รู้จักกันมานานเอ่ยปากชักชวนให้มา
ทำงานด้วยกัน 'ไม่มีแบบแผนพิธีการใดๆ เมื่อนั่งนึกถึงในขณะนี้ ผมยัง
อดคิดไม่ได้ว่า นั่นคือเรื่องน่าเหลือเชื่อเอามากๆ และเป็นภาพความทรงจำ
ที่สำคัญที่สุดภาพหนึ่งในชีวิตของคนอย่างผม

ใครจะไปคิดว่า ผู้ใหญ่ระดับนั้นจะใส่ใจให้เกียรติกับเด็กเมื่อนานขึ้นที่เป็นใครมาจากไหนก็ไม่รู้

เฮียฮ้อเอ๋ยปากกับแม่ว่าจะช่วยดูแลฟิล์มให้นะ วินาทีนั้นแม่ลอบมองสายตาวิงวอนของผม พร้อมคำอธิษฐานในใจให้แม่โอเค เพราะผมพร้อมแล้วๆ ๗ ซึ่งมีหรือที่ท่านจะจุดรั้งความฝันของผม

หนทางต่อจากนี้ จึงเป็นการฝึกปรือในสิ่งที่ผมไม่เคยได้พรจากสวรรค์!

หนึ่งปีเต็มๆ กับการเรียนร้องเพลง ซ้อมเต้น กับทีมงานที่เก่งกาจมากความสามารถ เพื่อค้นหาสิ่งที่ใช่สำหรับฟิล์ม รัฐภูมิ ซึ่งผมยืนยันว่าทั้งหมดเป็นเรื่องยากมาก!

ผมอยากเป็นชาว์โรค แต่จิตวิญญาณของศิลปินระดับเทพอย่างพี่ที่ดูแลผมยังลั่นคลอนเพราะเสียงร้องแบบหลงๆ ของผม ในที่สุดพี่ที่ดูแลผมซึ่งเป็นคนดูแลศิลปินระดับเทพก็เอ่ยเบาๆ ลอยๆ ว่า “พี่อยากให้ฟิล์มเป็นนักร้องนะ แต่งานแสดงน่าจะเหมาะกับฟิล์มมากกว่าไหม”

ระหว่างนั้นเฮียฮ้อก็มอบโอกาสให้ผมอีกครั้ง ด้วยคำแนะนำว่าอัลบั้มของผมควรมีการโชว์สเต็ป ออกลีลาแดนซ์กระจายกันด้วย ในขณะที่ผมเองก็กำลังอยู่ในอาการรู้อยู่แ่ใจดีว่า แ่ร้องเพลงไม่ให้พี่ที่ดูแลผมเสียใจยังยาก!

“ใครๆ ก็เป็นดาราได้ทั้งนั้นแหละ” ประโยคที่แม่เคยบอกผม
แวบขึ้นในหัว

ท้อสุดขีด แต่ไม่ถอย

ยิ่งท้อมาก ผิดหวังมาก ยิ่งต้องพิสูจน์ ยิ่งต้องสู้ให้ถึงที่สุด
เปลี่ยนลูกฮึด ลูกบ้าทั้งหมดให้เป็นพลัง

ในที่สุด ‘ฟิล์ม เซย์ไฮ’ อัลบั้มแรกในชีวิตก็สำเร็จเป็นรูปร่าง
พร้อมผลตอบรับที่ทำเอาทุกคนหายเหนื่อย แต่นั่นยังทำให้ผมเพิ่มความ
สงสัยอยู่คนเดียวเงียบๆ ว่า “ทำไมผู้บริหารระดับสูงต้องลงมาดูแล
ใส่ใจผมทุกอย่างแบบนี้” ซึ่งจนถึงวันนี้ ผมเองก็ยังไม่ค้นพบคำตอบนั้น
แต่ผมกลับไม่ต้องการมันแล้ว เพราะทั้งหมดในใจถูกซึมซับด้วยความ
ศรัทธามากขึ้นเรื่อยๆ

“ผมไม่มีอะไรไปแลกกับเขา แต่เขากลับให้ในทุกอย่างที่ผม
ต้องการ แถมยังช่วยคิดเผื่อในสิ่งที่ขาด เต็มเต็มความเป็นฟิล์ม รัฐภูมิ
ชนิดอ่านขาดไม่แพ้ปากกับแม่เลยสักนิด”

ผมเรียนเต้นหนักขึ้น เรียนร้องเพลงไม่มีวันหยุด ยิ่งโดนกระแส
อัดว่าขายหน้าตาเต็มร้อยแต่ร้องเพลงไม่ได้เรื่อง ก็ยิ่งพยายามนำ
ทุกจุดด้อยมาปรับปรุง ผมชอบฟังคำวิจารณ์มากกว่าคำชม แม่สอนผมว่า

“คำชมเป็นสิ่งที่ฟังคำแล้วอาจมีความสุข แต่อย่าไปเอาสิ่ง
เหล่านั้น มาเป็นจุดยืน คำวิพากษ์วิจารณ์ต่างหากที่ลูกต้องหยิบมันมา
ทำงานด้วย แล้วลูกจะก้าวต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง”

จนถึงวันนี้ 8 ปีเต็มๆ ที่ไม่มีวันไหนผมจะหยุดฝึกฝนตัวเอง
ซึ่งงานทั้งหมดกำลังทำหน้าที่เป็นเครื่องพิสูจน์ความตั้งใจนั้น

บ้านหลังใหม่ส่งมอบสิ่งมีชีวิตสิ่งหนึ่งให้เป็นสมบัติของผม โดยที่
ผมต้องเลี้ยงดู อบรมฝึกฝนด้วยตัวเอง แรกๆ ผมไม่ค่อยพอใจกับเจ้า
สิ่งนี้เท่าไรนัก แต่เมื่อมันกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ความผูกพัน
ทำให้ผมทุ่มเทเวลา กำลังกายใจทั้งหมด เฝ้าพุ่มพักให้มันเติบโต
แล้วในที่สุดผมก็มั่นใจว่า

ผมได้ดูแลเจ้าสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “อนาคต” มาอย่างถูกทางแล้ว

ตอนเด็กๆ พี่ส้มสนิทกับพ่อมาก ไปรับ-ส่งที่โรงเรียน ทำกับข้าวให้กิน เป็นเจ้าหนูจำใจ มีเรื่องสงสัยอยากรู้อะไรทั้งวัน แต่ช่วงหลังๆ พ่อต้องไปอยู่บ้านต่างจังหวัด กายห่างกันไปบ้าง แต่พี่ส้มเองก็โตเป็นหนุ่มแล้ว ไม่ค่อยมีเรื่องมาเล่าให้พ่อฟังเหมือนตอนเด็กๆ แต่เป็นพู่ช่ายด้วยกัน มองตากันก็รู้ใจแล้ว

พ่อเองก็เคยทำงานกับกองถ่ายหนังถ่ายละครอยู่เหมือนกัน พ่อจะรู้วิถีชีวิตของคนเป็นนักแสดง เคยสอนตอนที่พี่ส้มเป็นดาราสาวๆ ว่า อาชีพนี้ไร้จะสบาย ต้องจิตใจเข้มแข็ง ต้องทนต่อการเสียดสีทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นคำพูด สายตาทำทาง ดาราทุกคนเคยต้องผ่านเรื่องแบบนั้นมาทั้งนั้น

วันที่ลูกเกิดมีขนาดใหญ่ ส่วนตัวพ่อนั้นทำใจมานานแล้ว แต่ด้วยความเชื่อมั่นใจตัวพี่ส้ม ทำให้พ่อสบายใจขึ้น ว่าต่อจากนี้พี่ส้มจะระวังตัว ไม่พลาดพลั้งแบบนั้นอีก

อย่าไปห้ามความคิดของคนอื่น ใครจะคิดอย่างไรก็เป็นเรื่องของเขา แต่พ่อเชื่อว่า ความถูกต้องจะต้องเกิดขึ้นและอยู่กับตัวเราตลอดไป หนทางพิสูจน์มา กาลเวลาพิสูจน์คนและลูก

เสริมศักดิ์ โตคงทรัพย์ (พ่อ)

PADDINGTON

film

รักแรก

ฟิล์ม : รักรูมิ

ก้าวผ่านวันที่หลายคนรุมรัก และวันที่สังคมรุมประณาม
วันที่เขาโตงตึง วันที่เขาล้มเหลว
จนเขาได้ค้นพบสัจธรรมแห่งชีวิต ค้นพบมิตรแท้
หนังสือเล่มนี้กลั่นกรองจากประสบการณ์ตรง
ต่อช่วงเวลาที่ผ่านมา หลายคำถามที่หลายคนกังขา
เพื่อคนที่เขารักได้เข้าใจกันยิ่งขึ้น
และเพื่อเป็นบทเรียนสำหรับอีกหลายคน
ที่ยังติดกับดักของโลกมายา

Bot 125.-

ISBN 978-616-515-102-3

9 786165 151023 NG-035 นวโก-33คนขับ

